

מה היה הניצוץ שהצית, סוף־סוף, את אבקי־השריפה? באמה רגע בדיוק החל לט המלך חוסיין שהגיע זמן הסכינים ה ארוכות?

הוא עצמו לא הותיר ספק: היה זה ב־ רגע שחבלני החזית העממית פוצצו את שלושת המטוסים החטופים בזארכה. הם רומסים את ריכוזותנו. הם מחרימים דרי כונס ומסרסים תעודות־מעבר ואשרות כניסה. הם חיללו את כבוד הצבא, הצהיר

פיצוץ המטוסים בזארכה הצית

את אבקי־השריפה

באוזני עיתונאי, יום אחד בלבד לפני ש־ פיסר את ממשלתה האזרחית של ירדן ו־ הקים את הממשלה הצבאית. המפתח טמון במשפט האחרון: „הם חי ללו את כבוד הצבא” והצבא — או לפחות אותן יחידות מיוחדות שהוקמו ואומנו במיוחד לקראת העימות הגדול — לא הש־ לים עם פגיעה זו. מדי בוקר היתה ה־ ממשלה חותמת על הסכם חדש עם אירגון־ הגג הפלסטיני — ומדי ערב היו מתחדשות היריות וההיתקלויות. שני הצדדים התגרו זה בזה: היחידות המיוחדות, שהתעלמו מ־ פקודות המטכיל והממשלה; ומן הצד ה־ שני אנשי החזית, שהתעלמו מהוראות איר־ גון־הגג של יאסר עראפאת.

חטיפת המטוסים נראתה ליועציו הברווים של חוסיין כסימ־נרץ מסוכן. „העזתם תלך ותגבר, אחיכם בהמונים תתחזק. אם אין מנוס מעימות — מוטב שיבוא עתה, כיוזמתנו” קבעו.

נקמת הברווים

ה וסיין הסכים, מינה את זה שיפקד על השחיטה הגדולה: חאבס אלי־מג'אלי.

אזרחים כצועה

נחבשת בידי אחות במחנה הפליטים אלי־זחאדא, בפרברי עמאן. החובשת לבושה מדי חאקי, עונדת על זרועה את נומל הסהר האצום. תמונה זו צולמה בשלבים הראשונים של ההתנגשויות. כאשר החמיר המצב ודרכי התחבורה ברובן נחסמו — לא ניתנה עזרה רפואית כלל לאזרחים הפצועים.

רה אל תוך האש. הקרב על עמאן התנהל בשני שלבים: תחילה הרסו חיילי חוסיין את מרבית קיני־הצלפים בעיר, ורק לאחר מכן היפנו את תותחיהם אל עבר שני מחנות הפליטים בשולי הבירה, הפגינו אותם ללא הבחנה. רוב האבידות בנפש באו מהפגזות ישירות אלה.

חייל ירדני עובר באחד מרחובותיה ה־ צדדיים של עמאן, כשעל הכביש מזנחת גוייתו של אזרח הרוג. קשה להבחין על־פיה אם זהו פידאי שנורה, או אזרח שניקלע במיק־